

Deň Zlato

Deň Zlato

Sú aj také dni, keď kráčať je náročné.

Každý ich prežíva.

Tie myšlienky, ktoré sa hmýria nocou, myšlienky nočné.

Vtedy nám tvár cunami slz zmýva.

Aj také dni sú, kedy dýchanie bolí, až nás pichá v boku.

Tá zvláštna tupá bolesť niekde v tele.

Kedy to prestane? Po roku?

Všetky údy bolia nás, telo celé.

Žijeme aj v takých dňoch, kedy každý zvuk je príliš hlasný,

pohľad zakalený, vôbec nie jasný.

Slová, ktoré pustíme do sveta nedávajú zmysel,

avšak nehovoríme žiaden výmysel.

Tie dni, kedy sme zišli z cesty, odbočili nesprávne.

Aj takými dňami žijeme, tak je to správne.

Sme na pokraji síl...

A pred nami ešte stále mnoho míľ.

Avšak sú tu aj dni, kedy sme vďační aj za slnko, ktoré nám štekli tvár,

neodradí nás nikoho zlý mrav.

Dni, kedy si uvedomujeme všetky tie krásy zasadené do sveta.

Tá nádej, že sa nám niečo splní,

nie je potrebná ani kométa.

Dni, kedy si nahovárame, že tie zlé časy sú už za nami,

už budú len časy jasné.

Sme zamestnaní svojimi najtajnejšími snami,

všetko sa nám zdá razom krásne.

Po všetkých týchto dňoch však nastane ten 1 deň, ktorý nás všetkých zmení.

Deň kedy si uvedomíme, že my sme tí vyvolení.

Deň kedy si povieme, že aj zlyhanie potrebné bolo, stálo za to.

Deň, ktorý je cennejší ako mnoho karátové zlato.